

Sygn. akt I C 766/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Gomola
Protokolant:	starszy protokolant Lucyna Kłapczyk - Brych

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanej M. D. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Piotr Gomola

Sygnatura akt I c 766/ 16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 maja 2016 r powód (...) Sp z o.o. z siedzibą w W. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zażądała od pozwanej M. D. zapłaty kwoty 4930 zł z wraz z odsetkami ustawowymi oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniesiono iż pozwana zawarła umowę o warunkach odpłatności za studia z G. Wyższa Szkoła Handlową im. (...) w K.. Pozwana następnie złożyła ślubowanie akademickie czym zobowiązała się do przestrzegania przepisów obowiązujących na uczelni, w tym regulaminu studiów, również w zakresie odpłatności za studia. Mimo przyjętego zobowiązania pozwana nie uregulowała w całości należnych opłat których terminy płatności oznaczone zostały w akcie prawnym ustalającym opłaty. Roszczenia te stały się wymagalne z bezskutecznym upływie terminu płatności. Pozwana decyzją z dnia 13.10. 2010r. została skreślona z listy studentów. Na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy powodem a (...), w dniu 22 września 2015r. powód stał się wierzycielem pozwanego. Na kwotę zaległości pozwanego składają się: kwota 1407,99 zł jako zaległości tytułem nieopłaconego czesnego o terminie zapłaty 15 luty 2010r., kwota 160 zł, tytułem nieopłaconej raty czesnego o terminie zapłaty 5.10.2010r., kwota 700 zł tytułem nieopłaconej raty czesnego terminy zapłaty 1 marca 2010r., kwota 600 zł, tytułem nieopłaconej raty czesnego termin zapłaty 5 lipca 2010r., kwota 2061,85 zł stanowiąca skapitalizowaną wartość odsetek. Wielokrotne

próby zawarcia z pozwaną porozumienia w prowadzonym postępowaniu windykacyjnym na zasadzie polubownej okazały się bezskuteczne.

Pozew, karta 1-4

Nakazem zapłaty z dnia 7 lipca 2016r. wydanym w sprawie pozwana została zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 4929,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztów procesów.

Nakaz, karta 103

Pozwana w terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc zarzut przedawnienia i domagając się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu podniosła iż zgodnie z artykułem 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne o których mowa w artykule 99 ustęp 1 ustawy o której mowa w artykule 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy artykuł 160a ust 7 ustawy o której mowa w artykule 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Z kolei artykuł 160 ustęp 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku prawo o szkolnictwie wyższym stanowi iż roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem lat trzech. Artykuł 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw wprowadza zasadę retroakcji wedle której do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne zawartych przed dniem 1 października 2014 stosuje się również trzyletni termin przedawnienia.

Sprzeciw, karta 107 108

Pismem przygotowawczym z dnia 3 kwietnia 2017 roku pełnomocnik pogoda ustosunkował się do zarzutu pozwanej, podnosząc, iż biorąc pod uwagę datę zawarcia umowy oraz wymagalności roszczeń która miała miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, to jest przed dniem 01.10. 2014 roku, to wobec tego należy stosować przepis artykuł 118 KC w zakresie przewidujących 10 letni termin przedawnienia tego typu roszczeń.

W uzasadnieniu powołano się na uchwałę sądu najwyższego z dnia 21 października 2015 r w sprawie 3 CZP 67/15.

Wobec powyższego bieg przedawnienia został przerwany wskutek wniesienia pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwana zawarła w dniu 09.12.2006r. umowę o warunkach odpłatności za studia (...) w K.. Pozwana następnie złożyła ślubowanie akademickie czym zobowiązała się do przestrzegania przepisów obowiązujących na uczelni, w tym regulaminu studiów, również w zakresie odpłatności za studia. Pozwana nie uregulowała w całości należnych opłat których terminy płatności oznaczone zostały w akcie prawnym ustalającym opłaty.

Roszczenia te stały się wymagalne z bezskutecznym upływie terminu płatności. Pozwana decyzją z dnia 13.10. 2010r. została skreślona z listy studentów.

Na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy powodem a (...) w dniu 22 września 2015r. powód stał się wierzycielem pozwanego.

Na kwotę zaległości pozwanego składają się: kwota 1407,99 zł jako zaległości tytułem nieopłaconego czesnego o terminie zapłaty 15 luty 2010r., kwota 160 zł, tytułem nieopłaconej raty czesnego o terminie zapłaty 5.10.2010r., kwota 700 zł tytułem nieopłaconej raty czesnego terminy zapłaty 1 marca 2010r., kwota 600 zł, tytułem nieopłaconej raty czesnego termin zapłaty 5 lipca 2010r., kwota 2061,85 zł stanowiąca skapitalizowaną wartość odsetek. Wielokrotne

próby zawarcia z pozwaną porozumienia w prowadzonym postępowaniu windykacyjnym na zasadzie polubownej okazały się bezskuteczne.

dowód : umowa o warunkach odpłatności za studia, akt prawny ustalający opłaty za studia wraz z regulaminem, dokument rozliczeniowy, wyciąg z umowy cesji wierzytelności wraz z załącznikiem.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie wobec skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia roszczeń wynikających z niekwestionowanej w sprawie umowy o warunkach odpłatności za studia zawartej w dniu 09.12.2006r.

Niewątpliwym jest, iż biorąc pod uwagę datę zawarcia umowy, oraz wymagalności roszczeń, to zdarzenia te miały miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, to jest przed dniem 01.10.2014 roku, a którym to aktem prawnym wprowadzono trzyletni termin przedawnienia roszczeń z tytułu odpłatności za naukę.

Istotne jest iż w dacie orzekania w niniejszej sprawie zmienił się pogląd Sądu Najwyższego w zakresie retroakcyjności działania wskazanej regulacji prawnej odnośnie stosowania okresu przedawnienia do umów zawieranych pod rządami poprzedniej regulacji prawnej.

Mianowicie w sprawie III CZP 74/17 na zapytanie "Czy do oceny przedawnienia roszczenia o opłatę za studia, wynikającą z zawartej przed 1 października 2014 r. umowy o warunkach odpłatności za studia, o której mowa w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2005 r. Nr 164 poz. 1365 z późn. zm., obecnie tekst jednolity Dz.U.2016.1842 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2014 r., zastosowanie znajdzie art. XXXV pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 94 z późn. zm.)?"

Sąd Najwyższy w dniu 08.12.2017r. przyjął uchwałę o następującej treści:

Artykuł 160a ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1842 ze zm.), który wszedł w życie w dniu 1 października 2014 r., określa trzyletni termin przedawnienia roszczeń o opłatę za studia, wynikających z umów o warunkach odpłatności za studia, a art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1198 ze zm.), przewiduje, usuwając występujące w tym względzie wątpliwości, że w takim samym terminie roszczenia te przedawniały się też przed wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym; tym samym wyłączone jest stosowanie w związku z wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym normy intertemporalnej wyrażonej w art. XXXV pkt 2 p.w.k.c.

Sprawa sposobu obliczania biegu terminu przedawnienia budziła wiele sporów. Pomimo jasnego brzmienia artykułu 160a ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym („Roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat”) oraz art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw („Do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”), pojawił się pogląd o konieczności stosowania art. XXV pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny („jeżeli termin przedawnienia według przepisów kodeksu cywilnego jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego; jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego nastąpiłoby przy uwzględnieniu terminu przedawnienia określonego w prawie dotychczasowym wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu”). W wydanej uchwale SN wskazał na bezzasadność stosowania w/w przepisu wyrażając pogląd, iż termin przedawnienia czesnego wynosił i wynosi 3 lata.

Zatem zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną jako zasadny należało uwzględnić.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc.